

Ta roret, kvinne!

Skrevet av Grete Karin Granholt

søndag 23. september 2012 00:00 - Sist oppdatert lørdag 22. september 2012 08:36

Denne boken skal være en **inspirasjonsbok til alle kvinner** som selv vil styre båten, men ikke riktig tør. Linda Lindenau vil oppmuntre kvinner til å være mer aktive i båten, til glede for seg selv og for andre om bord.

Boken er **temamessig tredelt**: Fordommer kvinner møter, fortellingen om en langtur til Kanariøyene og om det viktigste man bør vite når man har ansvaret for en båt.

Vi starter med drøye 50 sider om at **kvinner kan gjøre det samme som menn om bord i en båt**. Det høres jo banalt ut, men løfter man blikket i en havn med mange båter, eller i et båtforeningsstyre for den sakens skyld, står det ikke mange kvinner til rors. Lindenau belegger sine meninger med både praktiske eksempler og forskning, og det selvsagte tåler å bli lest en gang til.

Hun har intervjuet noen kvinner som har båt alene (uten en mann, flere kvinner som har en båt sammen, har båt «alene»), og funnet inspirasjon og gode råd. Ellen MacArthur er vel og bra, men veldig få kvinner drømmer om å dra jorden rundt alene mens vi fryser og ikke får sove og er redde for isfjell.

Lindenau har funnet noen **forbilder som er litt mer jordnære** og tilgjengelige. Hun deler dem i to grupper: Den første er gjerne teknisk utdannet og kan mye om motor, strøm og alt det praktiske man bør kunne – og litt til. Den andre gruppen kan litt om noe og håper at det ikke oppstår for store tekniske problemer underveis. Omtrent slik det er med menn. Problemet for menn er at en mann med båt ikke KAN si at han ikke har greie på noe. Lindenau forteller om morsomme og ikke fullt så morsomme episoder der menn tar seg til rette og skal ordne opp i hennes båt. Hun forteller også at det er en teknikk å avvise de opplagt inkompetente mennene uten å såre. Les og lær.

Rundt 40 sider av boken er viet til Lindenaus egen **langtur med Tordmulen**, en Targa 96 med

Ta roret, kvinne!

Skrevet av Grete Karin Granholt

søndag 23. september 2012 00:00 - Sist oppdatert lørdag 22. september 2012 08:36

lengde 9,61, bredde 3,01 og dybde 1,40. Planen var Karibien, men det ble vinter på Kanariøyene i stedet, og kanalene sørover og nordover. Det må ha vært litt av en tur, og jeg skulle gjerne lest mer om både forberedelsene og selve turen. Lindenau skriver godt, om enn litt detaljert. Kanalturen med blant annet Shiffshebewerk Lüneburg høres fantastisk ut, hun

roser slusevakter og hjelpsomme medreisende

. Derimot legger hun ikke skjul på at det å føre en liten seilbåt blant store nyttefartøyer absolutt bød på utfordringer. Noe gikk i stykker hele tiden, man skulle styre unna de opplagt klåfingrede, ikke så tekniske menn som dukker opp når man viste seg på dekk med en skrutrekker,

standardisering av gassbeholdere

er en utfordring EU bør ta tak i, hun og mannskapet underholdt friskt ved tillegging opptil flere ganger og endelig begynte kanalene å kjennes brune og innestengte. Det var godt å nå Middelhavet.

Der møtte de delfiner, tornadoer, havskilpadder og mange hyggelige medreisende. Det var ikke helt enkelt å reise bare to voksne med to barn som skal ha omsorg og skolegang, det fikk Lindenau merke, og **skriver ærlig** om det. Her ligger også grunnen til at hun valgte ikke å krysse Atlanteren, men heller brukte tiden på å oppdage de mindre kjente Kanariøyene.

20 sider handler om menn mannskapet møtte på sin vei (neida, ikke nevnt ved navn – stort sett), og her kan man få seg mang en god latter – det er mange «gubber i alle aldre» på frifot.

Resten av boken – rundt 80 sider – handler om **hva man bør kunne** for å eie og bruke en seilbåt fornuftig. Rådene er praktiske og jordnære, men kunne vært systematisert. Skipperen hos oss har lest gjennom, og sier at det er ikke noe galt her. På den andre siden – utfyllende er det ikke, og det er vel ikke meningen heller. Rådene om kurs og sikkerhet holder vann, men alt kunne gjerne vært satt litt mer i system.

Sitater fra boken:

- Noen pinlige episoder nå og da er en grei pris å betale for å holde på med noe jeg setter stor pris på (seiling).
- Om langturseiling: Jeg tror at den mentale forberedelsen er minst like viktig som det sikkerhetsutstyret du utstyrer båten med.
- De kvinnene jeg kjenner som har båt mener at kunnskap om været er den viktigste sikkerhetsfaktoren.
- Båteiere er ofte både hyggelige og hjelpsomme.
- Det å få så mye tid sammen med barna er nok det jeg synes er mest verdifullt (ved turen).

Ta roret, kvinne!

Skrevet av Grete Karin Granholt

søndag 23. september 2012 00:00 - Sist oppdatert lørdag 22. september 2012 08:36

- Det handler heller om at jeg mange ganger har forsøkt å løse et problem og klart det, før eller senere. For hver gang jeg klarer det tenker jeg at jeg skal klare det neste som dukker opp også.

Konklusjon:

Dette var en bok vi grep med glede. Endelig en bok skrevet av en kvinne som ikke er Ellen MacArthur, skrevet for noen som oss – **kompetent mannskap som kan tenke seg å avansere**. Boken ble lest med stor velvilje, og mye er både

lærerikt og morsomt

. Langturseiling er spennende, og Lindenau er svært ærlig om hvordan hun opplevde det hele.

Der menn skriver heltebøker, er hun avvæpnende likefram om blundere

så vel som kremstunder.

Likevel ble vi litt skuffet, kanskje mest fordi **boken spriker i flere retninger**, uten helt å bestemme seg.

Er det en bok om båthåndtering? Nja, mer om morsomme og pinlige episoder, men det blir litt i overkant etter hvert. Mange av omtalene av menn Lindenau har møtt vil gjøre stor lykke ved høytlesning på nachspiel med jenter som har vært i båt. Her er mange kilder til rå latter og gjenkjennende nikk.

En bok om langturseiling? Nja, det kapitlet blir for kort. Vi savner en mer systematisk tilnærming til planleggingsfasen – ikke i detalj, men noen hovedpunkter. Selve turen skulle vi gjerne hørt mer om. Lindenau skriver at hun hadde trodd at hun skulle bli kjent med flere medseilere enn hun gjorde i løpet av turen. Hun mener at andre kvinnelige seilere også har opplevd at man ikke blir så inkludert i seilerfelleskapet som når par reiser. Det er kanskje derfor persongalleriet blir litt lite. Det kunne godt vært mer om stedene de passerte også – de har dekket et stort område. Det hun skriver om å ha med barn i skolealder, virker fornuftig, og det er nok ikke tvil om at barna hennes har hatt en flott tur med mye praktisk læring.

En bok om det praktiske ved å ha båt? Nja, ikke riktig nok stoff og ikke systematisk nok. Det er ikke noe galt her, men det mangler litt «orden» etter vår mening. Noen lister er det her, men

Ta roret, kvinne!

Skrevet av Grete Karin Granholt

søndag 23. september 2012 00:00 - Sist oppdatert lørdag 22. september 2012 08:36

de er korte. På den andre siden er det kanskje enklere å få med seg poengene da?

Kanskje burde Lindenau fått bedre hjelp fra forlaget? Kanskje hadde hun stoff til to bøker, men så satset man litt halvhjertet på én i stedet? Vanskelig å si, men det hele blir ikke ett hele, men litt lapskaus, eller kalops, som det heter på svensk. Hvis en mann skulle omtale boken, er vi redd for at han ville si at «Det er litt typisk kvinnfolk, veldig mange ord». Det er vanskelig å si seg uenig. Dette bokprosjektet hadde fortjent en forlagskonsulent som var litt tøffere med forfatteren, og strammet opp boken. Det hadde stoffet – og forfatteren – fortjent. Her er **mye kunnskap og rikelig med humor og selvironi**

.

Visste du forresten at seilskip der kapteinens kone seilte med kaltes hønsefregatter? Hva kaller man da en båt med bare kvinner om bord?

Ta rodret, kvinna! Inspiration och fakta för kvinnliga sjöfarare av Linda Lindenau
Stockholm : Nautiska förlaget, 2007
ISBN 978-91-89564-40-4
205 s.

Foto: Forlaget

[Boken koster sek 295,- på Nautiska förlagets hjemmeside.](#)